

L'ànima de Vinicius segueix viva a la Porta Ferrada

El guitarrista Toquinho i la cantant Maria Creuza inauguren el festival de Sant Feliu de Guíxols

Toquinho i Maria Creuza inauguren el festival de la Porta Ferrada

Fa 47 anys que el productor Alfredo Radoszynski va ajuntar Vinicius, Toquinho i Maria Creuza per gravar un disc generacional que va canviar la història de la música brasilera, que va donar a conèixer la Bossanova al món i que encara segueix marcant les noves generacions d'artistes sud-americans.

La Fusa, el nom del cafè-concert bonaerense que va donar nom a aquella obra, ja no existeix. En el seu lloc actualment hi ha una sucursal bancària, com tampoc existeix l'ànima d'aquella obra immortal, Vinicius de Moraes, però si la mestria i màgia dels seus altres dos responsables, que divendres es van encarregar d'obrir la programació del Festival Porta Ferrada d'enguany.

Encara sentíem les advertències de l'organització per apagar els mòbils quan van començar a sonar els primers sincopats acords de la guitarra de Vinicius. La seva figura va aparèixer al darrere en un inici de concert precipitat que no va desagradar a les primeres files del públic, poblat per parelles de la mateixa edat dels artistes.

I és que aquells joves virtuoses que van acompanyar el mític poeta són ara dos veterans artistes que encaren amb contrastada solvència els homenatges a aquell disc, que van reconèixer haver gravat «de manera irresponsable» i que els uneixen cada estiu pels escenaris dels festivals estiuencs de la geografia europea.

Temes imprescindibles com Tarde em Itapoa feta en medley amb la Garota de Ipanema, Acquarela i Corcovadovan desfilar per la delicada i a voltes accelerada factura de Toquinho Vinicus fins a l'arribada de la cantant paulistana, que ho va fer acompanyada «d'una mistura per animar» dins d'un got a la mà i del seu marit i pianista, l'argentí Víctor Vélez.

Amb ell va interpretar Manha de Carnaval. L'obra d'Antonio Maria i Luiz Bonfá va servir per admirar la saviesa de la seva veu, afilada, vibrant i plena de reposada expressivitat. A partir d'aquí «l'amistat protegida per la distància» –ell viu al Brasil i ella a l'Argentina– entre els dos protagonistes de la nit ens va transportar a l'encontre de cel i mar amb les constants referències a la història imprescindible de la música brasilera. L'especial química entre el guitarrista i la cantant, les seves bromes i comentaris, no per mil cop repetides

menys efectives, van aconseguir l'alquímia necessària per convidar Tom Jobim, Paulinho Nogueira o Baden Powell. Alguns dels grans creadors convidats al recital i amb els quals el públic d'un escenari Port absolutament ple van poder brindar i gaudir amb el ritme de A Tonga da Mironga do Cabuleté o la paradoxal alegria vital de Tristeza amb la que es van acomiadar i van fer afirmar que Vinicius segueix viu.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2017/07/16/lanima-vinicius-segueix-viva-porta/857025.html?utm_source=rss